

ระเบียบมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย วารสารมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับวารสารมหาวิทยาลัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ และพัฒนาคุณภาพวารสารให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ และเพื่อขยายโอกาสให้บุคลากรในส่วนต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนาวิชาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖(๒) และมาตรา ๑๙(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในการประชุมครั้งที่ ๒๘๕(๑/๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้วาระเปียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วารสารมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดไปจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวารสารมหาวิทยาลัย

“บรรณาธิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่หัวหน้ากองบรรณาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ รวบรวม ตรวจสอบแก้ คัดเลือก หรือควบคุมคุณภาพเนื้อหาบทความที่จะตีพิมพ์

“กองบรรณาธิการ” หมายความว่า กองบรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัย

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีความชำนาญการอันเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคุณภาพผลงานทางวิชาการ และการควบคุมคุณภาพผลงานทางวิชาการ

“วารสารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า วารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย

สำเนาถูกต้อง

๑๕๙

(นางจันทร์นภา สุชารวิริยะ)

นิติกร

“บทความ” หมายความว่า บทความวิจัย (Research Article) ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้เขียนเรียบเรียง มาจากการวิจัยของตนเอง หรือบทความวิชาการ (Academic Article) ซึ่งเป็นงานเขียนวิชาการที่มีการนำเสนอ ประเด็น หรือปัญหาทางวิชาการประดิ่นได้ประเดิ่นหนึ่ง มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน การวิเคราะห์ อธิบายและตีความอย่างเป็นระบบ จนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเดิ่นนั้นได้อย่างมีสาระ ทางวิชาการและแนวคิดใหม่ ๆ มีรูปแบบการอ้างอิงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามมาตรฐานงานเขียนทางวิชาการทั่วไป หรือบทความปริทัศน์ (Review Article) ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้เขียนสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จาก ผลงานวิจัยอื่น ๆ และ/หรือผลงานวิชาการอื่น ๆ จนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการทบทวนความก้าวหน้าทางวิชาการ ของเรื่องนั้น ๆ หรือบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ซึ่งเป็นผลงานที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณปัจกรของหนังสือ บทความ หรือผลงานศิลปะ อาทิ นิทรรศการทัศนศิลป์และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาและคุณพินิจอันเหมาะสม

“ผู้ประเมิน” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่อ่าน ตรวจ และประเมินบทความ

“ผู้นิพนธ์” หมายความว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการเขียนปัญญาของผลงานอย่างสำคัญ และจะต้องรับผิดชอบ ต่อความถูกต้องของเนื้อหาของผลงาน

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตปริญญาตรี นิสิตปริญญาโท และนิสิตปริญญาเอก ที่กำลังศึกษา อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการบริหารการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทางการศึกษา

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนวิชาการ ในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๕ ให้จัดทำวารสารมหาวิทยาลัย อย่างน้อยวารสารละ ๒ ฉบับต่อปี ดังนี้

(๑) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๒) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(๓) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับนิสิต

(๔) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๖ วารสารมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์การดำเนินงานดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาวิชาการ

สำเนาถูกต้อง (๒) เพื่อเป็นเอกสารประกอบการศึกษา ค้นคว้า และอ้างอิง

จ.ร.

(นางจันทร์รัตน์ ลุขะวิริยะ)

ผู้จัด

“บทความ” หมายความว่า บทความวิจัย (Research Article) ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้เขียนเรียบเรียง มาจากการวิจัยของตนเอง หรือบทความวิชาการ (Academic Article) ซึ่งเป็นงานเขียนวิชาการที่มีการนำเสนอ ประเด็น หรือปัญหาทางวิชาการประเด็นใดประเด็นหนึ่ง มีการบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน การวิเคราะห์ อธิบายและตีความอย่างเป็นระบบ จนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้อย่างมีสาระ ทางวิชาการและแนวคิดใหม่ ๆ มีรูปแบบการอ้างอิงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามมาตรฐานงานเขียนทางวิชาการทั่วไป หรือบทความปรีทัศน์ (Review Article) ซึ่งเป็นผลงานที่ผู้เขียนสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จาก ผลงานวิจัยอื่น ๆ และ/หรือผลงานวิชาการอื่น ๆ จนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นการบททวนความก้าวหน้าทางวิชาการ ของเรื่องนั้น ๆ หรือบทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) ซึ่งเป็นผลงานที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณูปการของหนังสือ บทความ หรือผลงานศิลปะ อาร์ต นิทรรศการทัศนศิลป์และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชาและดุลพินิจอันเหมาะสม

“ผู้ประเมิน” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่อ่าน ตรวจ และประเมินบทความ

“ผู้นิพนธ์” หมายความว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในเชิงปัญญาของผลงานอย่างสำคัญ และจะต้องรับผิดชอบ ต่อความคุกคามต้องของเนื้อหาของผลงาน

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตปริญญาตรี นิสิตปริญญาโท และนิสิตปริญญาเอก ที่กำลังศึกษา อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา

“บุคลากรสายวิชาการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน และการบริหารการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทางการศึกษา

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงาน ในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนวิชาการ ในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๕ ให้จัดทำวารสารมหาวิทยาลัย อย่างน้อยวารสารละ ๒ ฉบับต่อปี ดังนี้

(๑) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๒) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิชนาฏศิลป์และสังคมศาสตร์

(๓) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับนิสิต

(๔) วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน

ข้อ ๖ วารสารมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์การดำเนินงานดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาวิชาการ

สำเนาถูกต้อง (๒) เพื่อเป็นเอกสารประกอบการศึกษา ค้นคว้า และอ้างอิง

จ. ๗

(นางจันทร์นภา สุขวิริยะ)

ธ.ล.ก.

(๓) เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการวิจัยและการพัฒนาวิชาการของนิสิต บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา แก่บุคคลทั่วไป

(๔) เพื่อประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าในการวิจัย และการพัฒนาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา
ข้อ ๗ ให้มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำวารสาร
มหาวิทยาลัย

ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำวารสารเสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการวารสาร
มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการวารสารของมหาวิทยาลัย
และบรรณาธิการวารสารแต่ละฉบับ

ให้คณะกรรมการมีกำหนดการดำเนินการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี หรือตามวาระการปฏิบัติงาน
ณ หน่วยงานนั้น ๆ และมีหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนงานการจัดทำวารสารมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
การดำเนินงาน ข้อ ๖

(๒) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติ ในการจัดทำวารสารมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ให้คณะกรรมการจัดประชุมกันอย่างน้อย ปีละ ๓ ครั้ง ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการ
ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยเรศวร ว่าด้วย การประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ให้บันทึกวิทยาลัยเสนออธิการบดีแต่งตั้งกองบรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย
บรรณาธิการ ผู้ช่วยบรรณาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีกำหนดการดำเนินการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี
และให้กองบรรณาธิการ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติ ในการตีพิมพ์บทความ

(๒) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) พิจารณาถกถันกรอง คัดเลือก บทความจากผู้นิพนธ์ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ
แนวทางปฏิบัติ ใน การตีพิมพ์บทความ

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องของบทความ ตามระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางปฏิบัติ ใน การตีพิมพ์
บทความ และความเหมาะสมของการนำเสนอข้อมูลก่อนส่งไปยังผู้ประเมิน

(๕) จัดหาผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

(๖) ตรวจสอบความถูกต้องของบทความ หลังจากผู้นิพนธ์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ประเมิน

(๗) ตรวจสอบความถูกต้องของบทความ ก่อนส่งให้ผู้นิพนธ์ยืนยันความถูกต้อง และลงนาม
มอบลิขสิทธิ์ในการเผยแพร่ให้วารสารก่อนตีพิมพ์บทความ

สำเนาถูกต้อง

๗

(นางจันทร์นภา สุขะวิริยะ)

ผู้ตีกร

ให้คณะกรรมการและบรรณาธิการเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยตามข้อ ๘ โดยพิจารณาจากความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง และมีผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับ

ข้อ ๙ ให้ผู้ประเมินมีหน้าที่อ่านพิจารณาความถูกต้อง ความน่าสนใจของเนื้อหา พิจารณาคุณภาพของบทความ ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปรับปรุงบทความที่สร้างสรรค์และชัดเจนในเชิงประจำการ และให้ความเห็นชอบในการตอบรับตีพิมพ์ในวารสารของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ อัตราค่าตอบแทนผู้ประเมินบทความให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย และเบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ผู้นิพนธ์ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยแล้วต้องรับผิดชอบหากมีการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบทความนั้น

ข้อ ๑๑ สมาชิกวารสาร ม.๒ ประเภท คือ ประเภทบุคคล และประเภทหน่วยงาน โดยผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกวารสารมหาวิทยาลัย ต้องชำระค่าสมาชิกวารสารมหาวิทยาลัยตามอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ อัตราค่าสมาชิกวารสารมหาวิทยาลัย ให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ อัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของวารสารมหาวิทยาลัย ให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย โดยให้สอดคล้องกับประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง กำหนดอัตราค่าสมัครสมาชิก ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ วารสาร ราคาจำหน่ายวารสาร ค่าตอบแทนผู้เขียนบทความ ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าตอบแทนบรรณาธิการ และค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิประจำกองบรรณาธิการ สำหรับวารสารของส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยได้ ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ ให้อธิการบดีเป็นผู้นิจฉัยข้อหาและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรากร สามโกเศศ)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ส้านาถูกต้อง

(นางจันทร์นา สุขะวิริยะ)

ผู้ตีกร